

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **M. B.**, trvale bytem K.V., t.č. Věznice K., zastoupeného: Mgr. MUDr. Jana Kollrossová, advokátka se sídlem 301 00 Plzeň nám. Republiky 28, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 5.3.2013 proti rozhodnutí žalované ze dne 3.1.2013 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. MUDr. Janě Kollrossové s e p ř i z n á v á odměna ve výši 4.719,-Kč, která bude vyplacena ve lhůtě do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku z účtu Krajského soudu v Plzni na účet vedený u ČSOB, a.s., pobočka Plzeň, č. účtu: X, VS: 110414.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 5.3.2013 doručenou Krajskému soudu Ostrava pobočka v Olomouci se žalobce domáhá přezkoumání *napadeného rozhodnutí žalované ze dne 3.1.2013 č.j. X*. Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť dle jeho názoru při posuzování zdravotního stavu bylo vycházeno ze zastaralé zdravotní dokumentace, aniž by jej kdokoli z posudkových lékařů vyšetřil a některá tvrzení uvedená v posudku o invaliditě neměla ani oporu v dokumentech ve spise, ale specifikace v tomto

směru nebyla uvedena; závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 3.1.2013 pro nezákonnost a vrácení věci žalované k dalšímu řízení. (*K žalobě připojil mimo jiné i kopii napadeného rozhodnutí.*) Součástí žaloby učinil žalobce i žádost o osvobození od soudních poplatků a také o ustanovení zástupce, protože je ve výkonu trestu ve Věznici Mírov a nemá možnost se aktivně bránit, když advokát JUDr. Radomír Pícek byl určen Českou advokátní komorou pouze pro sepsání a podání žaloby.

*Napadeným rozhodnutím ze dne 3.1.2013 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 31.10.2013, jímž byla zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Šumperk ze dne 12.9.2012 není invalidní, jelikož jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 10%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 3.1.2013 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě ze dne 11.12.2012 vypracovaným ČSSZ bylo zjištěno, že žalobce není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddílu B, položce 9a) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 5-10%; žalobci bylo přiznáno 10% a tato míra poklesu ve smyslu § 3 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo možno námitkám vyhovět a přiznat mu invalidní důchod.*

Pravomocným usnesením Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci ze dne 19.3.2013 č.j. 72Ad 7/2013-15 s ohledem na trvalé bydliště žalobce v Karlových Varech byla věc postoupena zdejšímu soudu jako místně příslušnému, jemuž byla doručena dne 23.4.2013.

*Žalovaná ve svém obsáhlém vyjádření ze dne 17.5.2013 i uvedla, že s ohledem na námitky žalobce a skutečnost, že se jedná o posouzení zdravotního stavu, navrhuje důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.; dále žalovaná sdělila, že rozhodnutí ve věci samé ponechává na úvaze soudu dle závěru posudku. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 3.1.2013 bylo žalobci doručeno dne 8.1.2013.*

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Karlovy Vary vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě OSSZ Šumperk ze dne 12.9.2012 soud zjistil, že žalobce nebyl uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 10%, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddíl A, položce 1a) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna. Dále ze založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Ostrava dne 11.12.2012 vyplývá, že žalobce také nebyl uznán invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 10%, když rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené

v kapitole XV., oddíl B, položce 9a) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10%.

Usnesením zdejšího soudu ze dne 10.6.2013 byla zamítnuta žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků (výrok I.) a o ustanovení zástupce (výrok II.); po podání kasační stížnosti žalobce Nejvyšší správní soud (dále jen *NSS*) rozsudkem ze dne 9.7.2013 č.j. 4 As 101/2013-12 výrok II. usnesení zrušil a věc vrátil zdejšímu soudu k dalšímu řízení; zdejší soud vázán právním názorem *NSS* následně dne 14.10.2013 usnesením ustanovil žalobci zástupcem advokátku Mgr. MUDr. Janu Kollrossovou (výrok I.) a nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení za řízení o návrhu žalobce na ustanovení zástupce (výrok II.), tj. i o nákladech řízení o kasační stížnosti žalobce.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV pracoviště Ostrava (s ohledem na místo výkonu trestu žalobce) o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 18.12.2013 (jednání odročeno s ohledem na požadavek žalobce o změnu termínu a vyžádáno doplnění novým ortopedickým a neurologickým vyšetřením) a 12.2.2014 za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie, když jednání žalobce nebyl přítomen. V závěru posudku komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, protože nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, neboť komise hodnotila zdravotní postižení žalobce dle kapitoly XV., oddílu B, položky 9a) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti s přihlédnutím ke všem chorobným stavům 10% a tato míra poklesu se ve smyslu § 3, 4 vyhlášky nemění. Komise stanovila, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je počínající arthróza obou kolenních kloubů, vlevo stav po parciální mediální menisektomii, s projevy chondropathie, stav po oboustranné artroskopické revizi kolenních kloubů, vlevo opakovaně, s intermitentním lehkým omezením pohybu v levém kolenním kloubu; funkčně se nejedná o závažnější postižení ani o pokročilejší formu onemocnění. Součástí dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je peroperační poškození senzitivních nervů - n. suralis vpravo a spojky k n. peroneus superficialis. K poškození došlo při extirpaci benigního pigmentového névu v distální třetině zadní strany bérce vpravo s neuropatickými bolestmi PDK a sníženou citlivostí v inervační zóně poškozeného nervu pod místem léze. Dle opakovaných vyšetření nedošlo k poškození motorických nervů pravé dolní končetiny, motorické funkce pravé dolní končetiny jsou tedy zachovány. Je patrná psychogenní nástavba potíží, po operaci žalobce prezentuje poruchy hybnosti akra PDK, které neodpovídají zjištěnému poškození nervu; je popisována lehká hypotrofie bérce vpravo z inaktivity. Dále komise uvedla, že žalobce je pracovníě omezen jen pro práce s velkou zátěží dolních končetin dlouhodobou chůzí v nerovném terénu, dlouhodobé stání, pro zvedání a nošení těžkých břemen, ale je schopen vykonávat zaměstnání s využitím získané vysokoškolské kvalifikace bez omezení.

Žalobce vyslechnutý prostřednictvím dožádaného Okresního soudu v Karviné dne

6.5.2014 setrval na podané žalobě a také vyjádřil nesouhlas s posudkem, protože nebylo zohledněno, že je pod trvalým vlivem medikamentů/opiátů, trpí neuropatickými bolestmi a v důsledku užití medikace došlo k nárůstu váhy, což se negativně projevilo na operované noze, kde má ztrátu nervů v pravé noze v oblasti lýtky od operace v červenci 2010 a navrhl doplnit posudkové zhodnocení a také zdůvodnit nesplnění kritérií položek 9b) a 9c) kapitoly XV., oddíl B přílohy vyhlášky a kapitoly XIII., oddíl A, položka 1b); předložena byla žalobcem lékařská zpráva o operaci obou kolen a znalecký posudek MUDr. M. K.

K žádosti zdejšího soudu PK MPSV pracoviště Ostrava doplnila svůj posudek dne 18.6.2014 a v závěru tohoto doplnění komise uvedla, že vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru, proto trvá na posouzení a posudkovém závěru ze dne 12.2.2014 i po prostudování znaleckého posudku MUDr. K. i lékařské zprávy o operaci ze dne 13.7.2012). Z doložené odborné dokumentace vyplývá, že žalobce netrpí ztrátou nervů v pravé noze v oblasti lýtky, ale pouze došlo k iatrogenní lézi senzitivních nervů - n. suralis a n. peroneus superficialis vpravo, přičemž se již nejedná o úplný výpad nervové inervace v příslušné inervační zóně. Motorické nervy nebyly poškozeny a EMG nálezy takové poškození nikdy nebylo zjištěno. Při EMG vyš. 3.6.2013 hodnotil MUDr. B. na PDK zjišťované absolutní hodnoty při vyšetření nervů při EMG vyš. jako normální, byť vlevo je vedení nervy poněkud rychlejší - určitý stranový rozdíl však neznamená, že by šlo jednoznačně o chorobný stav. Žádné dvě poloviny těla být jednoho člověka nejsou naprosto stejné a pokud rozdíl v naměřených hodnotách nepřesahuje 30%, není považován za chorobný stav. Odborné nálezy nejsou v korelaci s obtížemi žalobce, jsou zjevné jeho rentové tendence a snahy o získání různých výhod. (*Stejnopsis posudku i jeho doplnění byl doručen žalobci i žalované.*)

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 23.7.2014 se nezúčastnil žalobce a soud návrh strany žalobce na doplnění dokazování dalším doplněním posudku PK MPSV či vyžádání posudku u jiného pracoviště PK MPSV zamítl jako nadbytečný, jelikož důkazní břemeno spočívá na žalobci, nikoli na žalované a dle vypracovaného posudku i jeho doplnění žalobce není invalidní. *Zástupce žalobce* mimo jiné závěrem setrval na názoru žalobce, že provedené řízení trpí zásadní vadou, tj. neúplným provedením dokazování, protože posudek PK MPSV, který má být podkladem rozhodnutí ve znění jeho doplňku, je dle něho nesprávný, neúplný, a tudíž nezákonný, když neobsahuje žádný rozbor věci a náležité odůvodnění, když při hodnocení psychiatrické diagnózy vychází z krátké psychiatrické zprávy, z níž není zřejmé, jaký je dopad poruchy osobnosti a poruchy přizpůsobení do jeho pracovní způsobilosti. Pro takové hodnocení neměla PK MPSV dostatek podkladů, když si neopatřila žádný psychologický posudek; chybí i vyjádření k míře poklesu pracovní schopnosti žalobce z důvodu jiných zdravotních potíží, konkrétně z důvodu bolestí páteře či vředové choroby, což jej omezuje v pracovní schopnosti více, než zdravotní omezení uváděné jako nejzávažnější, na jehož základě bylo o invaliditě rozhodnuto. Dle žalobce by bylo na místě provést doplnění dokazování, když je zřejmé, že jeho zdravotní omezení jsou podstatně výraznější, než uvádí posudek PK MPSV, když zejména s ohledem na psychické onemocnění jeho míra poklesu pracovní způsobilosti dosahuje min. 35% a je tedy na místě rozhodnout o tom, že napadené rozhodnutí žalované je chybné a zrušit jej, žalobě tedy vyhovět; napadené rozhodnutí žalované je chybné mimo jiné i proto, že v rámci původního rozhodnutí spadalo jeho nejvýraznější omezení pod kap. XIII. bod 1a) a po podání námitek žalovaná rozhodla tak, že

se jedná o kapitolu XV. odd. B bod 9a), tudíž námitky žalobce byly zcela zřejmě podány oprávněně a bylo navrženo vyhovění žalobě a nepřiznat náklady řízení žádnému z účastníků. Soudem ustanovený zástupce žalobce požadoval náklady řízení za 3 úkony právní služby (*převzetí věci, účast u výsledku žalobce u OS v Karviné dne 6.5.2014 a účast u dnešního jednání zdejšího soudu*) dle příslušné tarifní hodnoty, 3 režijní paušály á 300,- Kč a DPH ve výši 21%. Zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku PK MPSV i jeho doplnění a také připomněl, že pro získání invalidního důchodu a jeho výplaty je třeba splnit dvě základní zákonné podmínky, tj. pokles pracovní schopnosti alespoň o 35% a dále potřebnou dobu pojištění, kterou s největší pravděpodobností by žalobce nesplnil.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70%, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení nebyly shledány posudkovými lékaři (OSSZ, ČSSZ i PK MPSV), jak uvedeno shora.

Žalobce se žalobou domáhá přiznání nároku na invalidní důchod, přičemž s účinností od 1.1.2010 je invalidita upravena v citovaném § 39 zákona a za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce /§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb./.

Subjektivní pocit žalobce o tom, že by mu měl být přiznán invalidní důchod pro zjištěné zdravotní potíže, však nemůže být důvodem pro přiznání tohoto důchodu, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu lze pojištěnci přiznat pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě přesvědčen či argumentuje důvody shora uvedenými. Navíc nelze ani přehlédnout, že důkazní břemeno spočívá na žalobci, nikoli na žalované, tudíž prokázání tvrzení ohledně invalidity prokazuje žalobce zejména lékařskými zprávami ošetřujících

lékařů, avšak záleží pouze na ošetřujícím lékaři žalobce, jaká vyšetření uzná za potřebná, vhodná či nezbytná s ohledem na jeho stávající zdravotní stav, tudíž není podmínkou pro posouzení zdravotního stavu provést kompletní vyšetření žadatele o invalidní důchod, jak se nejspíše domnívá žalobce.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. *v této věci stav ke dni 3.1.2013*. Pokud u žalobce dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jeho zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity prvního až třetího stupně v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři). Přiznání invalidity však není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání či na finanční, sociální nebo rodinnou situaci žalobce. V zákoně o důchodovém pojištění a jeho prováděcích předpisech jsou konstruovány podmínky, které musí žadatel splnit, aby mu mohl být přiznán invalidní důchod, velmi striktně. Při posuzování nároku na invalidní důchod je tedy možno vycházet pouze ze zdravotního stavu žadatele (pojištěnce) – přiznané invalidity za současného splnění další zákonné podmínky, a to potřebné doby pojištění stanovené v § 40 odst. 2 zákona: *Potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období deseti roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění dva roky.* (Poznámka: Doba ve výkonu trestu ve věznici je dobou pojištění pouze tehdy, je-li osoba pracovně zařazena.)

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 3.1.2013 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především z posudku PK MPSV pracoviště Ostrava ze dne 12.2.2014 (i jeho doplnění z 18.6.2014) vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, ačkoliv žalobce je přesvědčen o opaku, protože komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, rovněž je stanoveno i omezení, které však žalobce nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Posudkoví lékaři OSSZ i ČSSZ, tak i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav žalobce, jak uvedeno shora. Přiznaná 10% ztráta pracovní schopnosti však nedosahuje potřebných 35% této ztráty pro invaliditu prvního stupně od 1.1.2010, tudíž žalobce nebyl uznán invalidní k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace týkající se žalobce, když při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz.

Zdejší soud ze shora uvedených důvodů proto žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s., ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 3.1.2013 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, protože žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro přiznání invalidity prvního stupně a žalovaná se vypořádala dostatečně i se všemi námitkami žalobce proti rozhodnutí ze dne 31.10.2012.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

Žalobci byla pro řízení o žalobě ustanovena zástupcem advokátka Mgr. MUDr. Jana Kollrossová; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 ve spojení s § 120 s.ř.s.), proto jí byla přiznána odměna za zastupování v souladu s jí shora požadovanými náklady za 3 právní úkony á 1.000,-Kč za úkon, 300,-Kč náhrada hotových výdajů za úkon a 21% DPH z předmětné částky, neboť ustanovená advokátka je jejím plátcem (u zdejšího soudu vedeno pod sp. zn. Spr 1956/2008), celkem tedy 4.719,-Kč dle § 9 odst. 2, § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a g), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (*advokátní tarif*), v platném znění. Předmětná částka bude vyplacena jmenované advokátce na jí uvedený účet (výrok III. rozsudku) z účtu zdejšího soudu ve stanovené lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 23. července 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně